

Strany ustanovení výjimečných, o kteráz se při takovém přistoupení má státi sjednocení, má se všem ostatním vládám jednotním schválení zůstaviti a toto pak vymoci.

Státové neněmečtí nemohou býti skutečnými údy jednoty, mohou však s jednotou vejíti v postavení smluvní. Říditi vyjednávání jménem jednoty s tou kterou vládou neněmeckou, má rovněž právo každá vláda jednotní s ní sousedící, a strany ustanovení výjimečných, o kteráz se v případě takovém učiní sjednocení, má rovněž místo výhrada výše dotčena.

§. 3.

Jednota se vztahuje toliko na korespondenci mezinárodní.

Ustanovení jednotní vztahují se předkem jenom na mezinárodní, t. j. na tu telegrafickou korespondenci, při které počáteční a koneční stanoviště přísluší k rozličným správám jednotním. Pokud se jest strany vnitřní korespondence v jednotlivých státech stejnými pravidly spravovati, zůstavuje se jedné každé vládě. Korespondence telegrafická, ježto vychází z cizích stanovišť nebo jest tam určena, má se, pokud se dotýká čár více vlád jednotních, co se týče dopravování v obvodu jednoty, odbývati tak, jakoby byla u vchodního stanoviště podána, nebo do stanoviště východního určena.

§. 4.

O telegrafování přímém a nepřímém.

Nejdéle ode dne 1. července r. 1852 budou centrální stanoviště telegrafická ve Vídni, Berlíně, Mnichově, Drážďanech a Stutgartě tím způsobem mezi sebou spojena, že každé toto stanoviště rychlozprávy přepraví k stanovišti druhému bez přetelegrafování, tedy přímo. Aby se toto ve skutek uvedlo, budou vlády jednotní užívati stejných aparátů a společné abecedy.

Každá vláda jednotní má toho vůli, pojití i jiná místa státu svého v obvod tohoto přímého veskrz telegrafování. Ostatek se každé vládě ponechává na vůli, že si může pro svou čaru telegrafickou podlé libosti vyvoliti způsob vedení, a vyjímajíc obmezení, strany veskrz telegrafování ustanovené, i druh aparátů.

Strany toho, jak se trvající již čáry a aparáty zřídí, jakož i strany zřízení čár nových, učiní sobě vlády jednotní vespolek oznámení.

§. 5.

Vlády jednotní přislubují sobě vespolek rychlé dopravování rychlozprávy.

Smlouvající se vlády jednotní berou obaplně na sebe povinnost, že rychlozprávy, které se na jejich stanovištích k dopravování přijmou, vyjímajíc případy, v článku 21 přivedené, co možná nejrychleji a nejjistěji dále dají dodati, a však neručí za to, že rychlozprávy tyto vůbec náležitě přijdou, nebo že přijdou v určitém čase.